

N:o 87.

Ank. till Riksd. kansli den 10 maj 1898, kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande n:o 70, i anledning af väckt motion angående ändrade straffbestämmelser i värnpligtslagen.

I utlåtande n:o 70, i anledning af en utaf herr *Boëthius* inom Andra Kammaren väckt motion angående ändrade straffbestämmelser i värnpligtslagen, hemställde lagutskottet, att ifrågavarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Enligt från kamrarne ankomna protokollsutdrag hafva emellertid båda kamrarne afslagit denna utskottets hemställan.

Andra Kammaren har i stället bifallit en af herr *Ohlsson* afgifven, utskottets förenämnda betänkande vidfogad reservation, deri hemställts, att Riksdagen i anledning af förevarande motion måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes låta utreda, huruvida och i hvad mån, till åstadkommande af rättelse i det af motionären anmärkta missförhållande, nu stadgade bötes- och förvandlingsstraff för förseelser mot värnpligtslagen må kunna afskaffas eller mot andra lämpliga straffarter utbytas, samt att Kongl. Maj:t derefter, så fort ske kan, ville för Riksdagen framlägga de förslag, till hvilka utredningen finnes föranleda.

Första Kammaren har äfvenledes i hufvudsak anslutit sig till omförmälda reservation, i det att kammaren för sin del beslutit antaga det i reservationen innefattade förslag med den ändring, att dels orden »till åstadkommande af rättelse i det af motionären anmärkta missförhållande», dels ock orden »afskaffas eller» uteslutits.

Det åligger nu, enligt 63 § riksdagsordningen, lagutskottet att söka åvägabringa sammanjemkning mellan dessa kamrarnes skiljaktiga beslut.

Utskottet har dervid trott sig på grund af den diskussion, som föregick Första Kammarens beslut, kunna antaga, att detsamma ej afsett uttalande af ogillande utaf den i herr Ohlssons förslag framkastade tanken att, genom öfverflyttning af en del de värnpliktige åliggande anmälnings-skyldigheter på presterskapet eller andra myndigheter, minska anledningen till förseelser mot värnpliktslagen, utan fastmera berott på formella betänkligheter mot den af herr Ohlsson föreslagna skrifvelsens affattning.

Vid sådant förhållande har utskottet ansett sammanjemkning mellan kamrarnes beslut lämpligen kunna så åstadkommas, att formen för skrifvelsen något ändras, och får utskottet alltså hemställa,

• att kamrarne, hvardera med frånträdande af sitt beslut, ville besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda, dels i hvad mån genom ändring af de bestämmelser i värnpliktslagen, hvilkas öfverträdande är belagdt med bötesstraff, anledningen till ådömande af dylika straff må kunna minskas, dels ock huruvida och i hvad mån bötes- och förvandlingsstraff för förseelser mot värnpliktslagen må kunna mot andra lämpliga straffarter utbytas, samt att Kongl. Maj:t derefter, så fort ske kan, ville för Riksdagen framlägga de förslag, till hvilka utredningen finnes föranleda.

Stockholm den 10 maj 1898.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.